

Vi har så i oppositionen stillet et ændringsforslag her mellem anden- og tredjebehandlingen, der betyder, at man giver kommunerne den her ret til at stille det her krav i lokalplanerne. Vi gør det på et ikkediskriminerende grundlag. Det vil sige, at der skal være tale om materialer, der er mærket efter den ene eller den anden mærkningsordning, sådan at man ikke kan anklages for, at man fuser, og at man bare bruger nogle regler til at stille en bestemt virksomhed bedre end de konkurrerende virksomheder.

Vi er selvfølgelig kedede af, at det ikke ser ud til at gå igennem.

Miljøministeren har så sagt, at hun godt vil nedsætte et udvalgsarbejde, der frem til den 1. oktober ser på, hvordan man rent faktisk kan lave de her regler. Det er bedre end ingenting, vil jeg sige. Det er bedre at få det her.

Men i det betænkingsbidrag, miljøministeren har fremsendt, og som er optrykt i betænkningen, er der en enkelt ting, jeg godt vil pege på. For her står der, at arbejdsgruppen vil undersøge mulighederne for f.eks. i lokalplaner at stille krav om miljøvenlige materialer svarende til kriterierne herfor i svanemærkede huse. Jeg mener, at det her skal være bredere. Det må være et dynamisk begreb, sådan at hvor der er miljømærkning, kan man også benytte sig af den.

Egentlig vil jeg jo helst have, at vi bare gør det her og så presser EU-systemet. Det kan godt være, at vi ville få problemer i notificeringen. Omvendt ved vi jo også, at politisk udvikling på miljøområdet kun kommer ved, at man lægger pres på systemerne, herunder EU.

Så vi synes, at det havde været bedre simpelt hen at vedtage det her og så tage kampen direkte. Men jeg vil i hvert tilfælde godt have, at miljøministeren bekræfter, at det ikke skal indskrænkes til svanemærkning, altså at det også er andre mærker; i øjeblikket er der Blomsten.

Det andet er så, at jeg også gerne vil have, at miljøministeren bekræfter, at det her ikke bliver en syltekrukke, altså udvalget, men at det er med henblik på, at vi skal have regler, og at vi skal vedtage regler i den kommende samling, sådan at vi sikrer, at kommunerne gennem lokalplanerne rent faktisk kan stille krav til materialer i forbindelse med byggeri; det kan være få materialer, det kan være mange materialer. Det er op til den enkelte kommunalbestyrelse at træffe de beslutninger om, hvad det skal være. Vi synes i hvert tilfælde, at det er urimeligt, at kommuner ikke også kan bruge det her til at

profilere sig, og hvis der kommer mange kommuner til, der gør det, vil det jo også have en effekt på byggevarermarkedet, fordi det vil lægge et pres på producenterne – eller man kan også sige det på en anden måde: Det vil motivere i hvert tilfælde nogle producenter til at udvikle byggematerialer, der er mere miljøvenlige end dem, der er på markedet i dag.

Formanden:

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard. Så er det miljøministeren.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg kan jo sige til fru Anne Grete Holmsgaard, som fru Anne Grete Holmsgaard jo ved og har vidst i lang tid, at vi er enige om formålet. Vi er enige i, hvad det er, vi gerne skulle prøve at opnå. Vi er også enige i, at vi skal forsøge at presse en norm frem i EU her.

Den eneste uenighed går på: Skal vi vedtage det her uden at vide, om det, vi gør, er medholdeligt i forhold til EU, eller skal vi undersøge det ordentligt, så vi finder et snit – og det kan både være Blomsten, det kan være svanemærket, og det kan være alt muligt, der er relevant i den her sammenhæng – som vi ved efterfølgende ikke vil blive anklaget for at stride mod EU's regler? Det er det eneste, der skiller os.

Kl. 9.40

Jeg synes, at vi som EU-positive partier skylder hinanden lige at bruge et par måneder på at få uddybet det her, når sagkundskaben siger, at det ikke er så enkelt rent EU-juridisk, som fru Anne Grete Holmsgaard forsøger at gøre det til.

Det er det eneste, der skiller os. Jeg håber bestemt, at vi inden den 1. oktober har fundet det snit, som alle parter, så vidt jeg har hørt det, gerne vil have vi finder.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg tror nu ikke, at jeg på nogen måde hævdede, at det var enkelt. Jeg havde sådan set en forventning om, at arbejdet forud for fremsættelsen af lovforslaget havde løst problemet. Det har det så ikke gjort.

Men jeg vil bare gerne sikre mig, at miljøministeren så også, når udvalgsarbejdet er afsluttet, indkalder os til en forhandling, sådan at vi kan finde en strategi. For jeg vil jo synes, at det er aldeles trist, hvis det her ender med, at der ligger et udvalgsarbejde, som konkluderer, at det her er kompliceret og det tør vi nok ikke.